

EDITORIAL

FINS QUAN ?

Com tots sabeu —ja comencem a estar-hi acostumats—, el nostre poble torna a ser tema per a la premsa i pels periodistes.

La veritat és que el tema no és nou, més aviat una mica vell, però va agafant nous aspectes o matisos, i en comptes de clarificar-se o liquidar-se, cada vegada sembla més complicat i difícil. Almenys vist des de fora.

No és pas la nostra intenció ara i aquí, jutjar les diferents actuacions i preses de posició de les persones implicades, però sí que caldria recordar i insistir en uns punts o valors que moltes vegades semblen oblidats o desconeguts.

Primer de tot, és imprescindible molta rectitud, esperit de servei i humilitat, per ocupar càrrecs i exercir professions en les quals és fàcil influir o decidir en aspectes importants de la comunitat, amb la possibilitat de beneficiar-se particularment segons les decisions preses.

Aquí rau, precisament, el principal motiu de tants enfrontaments com hi ha actualment entre membres i funcionaris dels Ajuntaments. A la nostra comarca n'hi ha bastants exemples.

No té altra explicació, sinó, el fet que actualment, i solament a la província de Barcelona, hi hagin més de trenta secretaris municipals expedientats, i, d'altra banda, que s'hagin permès, o tolerat, tants desastres urbanístics que només dificultats i problemes han representat per les famílies i municipis afectats. També en tenim exemples ben aprop.

Serà difícil treure'n l'entrellat mentre no es produeixi una presa col·lectiva de consciència en aquest sentit, especialment en les persones dirigents. Per ara, l'únic que s'aconsegueix és «cremar» persones de bona voluntat i disposades, quan es troben impotents davant les insalvables dificultats que se'ls hi presenten.

No creiem que esporàdiques posicions radicals puguin subsanar el mal general, però sí que poden influir positivament en algun sector si estan preses conscientment i mirant de veritat el bé de la comunitat més que el mal entès honor o prestigi personal.

Està ben comprovat que sobra picaresca, oportunisme i aprofitament, i que falta honradesa i autèntic esperit de servei. Mentre aquelles característiques puguin campar alegrement i aquestes qualitats no siguin reconegudes, serà difícil millorar la nostra societat.

Hem començat parlant del poble i els seus problemes, i volem acabar insistint, encara, en que aquests principis siguin aplicats a nivell local. Estem segurs que, tard o d'hora, la raó i l'honradesa s'han d'imposar. Si en l'aspecte social això fallés, hauríem d'aver-gonyir-nos del nostre poble, encara que els diaris ens atorguin grans titulars.

Festa Major 75

Un any més s'ha celebrat al nostre poble la Festa Major. Una Festa major molt animada i força interessant en la qual hi ha hagut coses per a tots els gustos i la participació ha estat molt nombrosa.

A l'hora de ressenyar els actes un per un ens trobem que alguns d'ells es repeteixen cada any i per tant la seva crònica ha de ser també igual sempre. Tot hi així, intentarem fer un petit comentari de cada un dels celebrats.

Quant a l'emplaçament de l'envelat, i vist l'èxit de públic de l'any passat, s'ha fet al mateix lloc, o sigui en l'esplanada del Restaurant Sta. Eulàlia.

El temps, molt important en tota festa major, ha estat bo, i no ha perjudicat l'èxit de cap dels actes celebrats.

I anem pel programa:

RECITAL DE CANÇÓ CATALANA

El primer acte popular fou l'actuació de Maria del Mar Bonet. També estava anunciat Ramon Muntaner, però per diverses circumstàncies —sembla que per poca previsió dels organitzadors— aquest no va actuar. La vetllada fou exclusivament, doncs, a càrrec de M.^a del Mar Bonet i els seus dos acompanyants a la guitarra i al contrabaix. Tots coneixem, més o menys, l'estil i les cançons d'aquesta artista, i l'interès que desperten les seves actuacions. La prova és que l'envelat presentava un magnífic aspecte, i que la seva llarga i esgotadora actuació va complaure a la immensa majoria dels assistents. Segurament que d'haver-se fet el recital tal com estava anunciat hauria resultat més variat i atractiu per al públic, i menys cansat pels cantants, però tot i així fou molt interessant, especialment per als entusiastes de la «cançó», que van poder disfrutar amb la potència vocal de la M.^a del Mar Bonet i la qualitat musical de les seves obres.

TÓMBOLA

També hi va haver, com l'any passat, la Tómbola a benefici dels Subnormals. I també, com en aquella ocasió, tot hi haver-ne fet el doble, el diumenge s'esgotaren tots els números, i el dilluns, últim dia de la Festa, ja estava tancada. Això demostra que la gent és generosa i que, quan es tracta d'una obra benèfica, hi ha col·laboració, almenys per la Festa Major. Hi ha qui ha comentat que, aprofitant aquesta predisposició i aquestes possibilitats, potser també seria bo enfocar la Tómbola de manera que el seu benefici representés també una ajuda per altres necessitats exclusivament locals. Tot són opinions.

EL CONCURS DE FOTOGRAFIA

Per onzena vegada es va convocar i celebrar el Concurs Provincial de Fotografia. Si bé sempre la participació ha estat nombrosa, aquest any ha estat extraordinària (218 obres), resultant gairebé insuficient el lloc de que disposàvem per a l'exposició. També la qualitat de les obres la considerem molt remarcable, degut tot plegat, potser, a que els premis en metàl·lic s'incrementaren considerablement, el que sens dubte va representar un bon estímulo pels participants. L'exposició es va instal·lar en el vestíbul de la casa de la vila, i l'entrega de premis va tenir lloc a l'envelat el diumenge al migdia, davant d'una bona concurrència que també volia presenciar el programa infantil que es celebrava a la mateixa hora.

Publiquem a part l'acta del jurat qualificador.

CONCURS HÍPIC

Amb en Miquel Barbany («El Ferrer») com a principal organitzador, va tenir lloc el diumenge, en una zona preparada prop de l'envelat, una Gymkhana Hípica i un Concurs de Doma. La majoria de participants, molt compenetrats amb el seu cavall, van fer una gran demostració d'habilitat i de domini hípic. El públic, també nombrós, va disfrutar de veritat presenciant aquella exhibició. Una novetat que cal repetir.

ELS CONJUNTS

El plat fort, quant a conjunts musicals, va ser l'actuació, el diumenge a la nit, de conjunt de Toni Ronald. És un espectacle per a tots, i un fort estimulador per als joves, el frenètic ritme de que fan gala, molt ben sincronitzat amb els llampegants llums de colors. La gent gran, però, hauria preferit una mica menys de volum als altaveus. Els altres conjunts, sense la fama de l'esmentat, també van contribuir eficaçment a fer disfrutar el jovent ballador. Foren els de «Los Icaros», «Set-Son y Blas» i «Manhattan».

hs
ales
ono 5
FAY